

§ 8 i Kongeriget's særlige Grundlov, maa man derfor ogsaa have et Statsraad og en forenet Rigsdag; altsaa allerede af den Grund vil man meget godt kunne stemme for den ærede Forslagsstillers Ændringsforslag, at disse 2 §§ blive bibeholdt, — og hvad mig angaar skal jeg gjerne gjøre det, — fordi de navnlig maae bibeholdes, naar § 8 bibeholdes. Hvorvidt der forøvrigt skal tillægges disse Institutioner Betydning, eller ikke, det kan man vistnok lettest blive enig om, naar Fællesforfatningen er bleven indført. Derimod kan jeg aldeles ikke være enig med den ærede Forslagsstiller i, at Tolvvaesenet og de Skatter, som staae i Forbindelse dermed, ikke skulle være fælles; den hele Plan, som Regjeringen for Tiden synes at følge, gaaer saa klart og bestemt hen i den Retning, at, naar vi oprigtigt ville komme Regjeringen imøde, saa kunne vi ikke vedtage et saadant Forslag, som den ærede Rigsdagsmand her har stillet. Vi have ogsaa allerede under tidligere Forhandlinger gaaet ind paa, at Tolvvaesenet og de andre omhandlede Skatter blive betragtede som Fællesanliggender. Hvad det angaar, at Islands og Coloniernes Anliggender nødvendigvis skulle vedblive at være særlige danske Anliggender, da troer jeg hverken, at det er hensigtsmæssigt, eller at der er nogen særlig Grund for os til at insistere derpaa efter Affattelsesmaaden af det Forslag, som her foreligger. Jeg troer tværtimod, at det vilde komme i Strid med den følgende Bestemmelse i Paragraphen, hvilken ikke er foreslaaet forandret, nemlig, at Islands og Coloniernes Anliggender kunne blive ved at være særlige danske Anliggender, forsaavidt de ikke ved Fællesforfatningen blive overførte til at behandles som Fællesanliggender. Det forekommer mig derhos, at, naar der skal være en Rigsforsamling for hele Monarchiet, hvor der vil være Folk tilstede baade fra Island og Vestindien, saa var det naturligt og rigtigt at høre de Mænds Udtalelse om, hvorledes de helst ville have deres Anliggender behandlede, om de ville have dem behandlede som Fællesanliggender, eller om de ville have dem behandlede som særlige danske Anliggender. Der er desuden endeel Anliggender for disse Provindser, som

ikke kunne være særlige; de ere vel hidtil bestemte ved danske Love; men der er fra den allerførste Tid af, da disse Forhold udviklede sig, taget et særegent Hensyn til Slesvig. Saaledes blev der allerede ved Plac. 16de Mai 1682 § 3 paalagt dem, som breve Handel paa Island, at de ikke maatte fragte andre Skibe end saadanne, som vare hjemmehørende i Danmark, Norge, Flensborg eller Sønderborg, og hvis hele Mandskab var Kongens Undersaatter og holdt Dug og Dist i samme Riger og Lande, nemlig i Kongerigerne og Hertugdømmet Slesvig. Der har ogsaa meget tidlig været taget Bestemmelse om at give Glückstadt visse Begunstigelser i den islandiske Handel, og med Hensyn til den vestindiske Handel har Flensborg for et overmaade langt Tidsrum været stillet ved Siden af Kongeriget i Handelen paa St. Croix, og, hvad Handelen paa St. Thomas angaar, har Holstien været stillet ganske ved Siden af baade Kongeriget og Slesvig, saa det forekommer mig, at disse Anliggender, som ogsaa kunne interessere de andre Landsdele, og som vi ikke kunne vide, om ikke Islanderne og Vestindierne hellere ønske betragtede som fælles end som særlige danske Anliggender, helst bør stilles saaledes, at man ved Fællesforfatningen kunde føre igjennem, hvad man til den Tid derom maatte finde hensigtsmæssigt.

Lindberg: Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Rosenørn) yttrede om Bibeholdelsen af § 8 i Kongeriget Danmarks Grundlov, finder jeg mig fuldkommen tilfredsstillet og enig med ham, og skal ogsaa af denne Grund tage det under Nr. 1 opførte Ændringsforslag tilbage, saaledes at det under Nr. 3 bliver staaende. Jeg er ogsaa ganske enig med den ærede Rigsdagsmand i, at det burde være saaledes, at saavel Islands som Coloniernes Mening bliver hørt, at de fik Leilighed til at erklære sig over, til hvilke Dele de ønske at høre, enten særligt til Kongeriget Danmark eller til Heelstaten; men, da det ikke er skeet, forekommer det mig, at det Besindigste vilde være, at vi nu ikke i Diebliffet overgive dem til Fællesstaten, men lade det saaledes beroe, indtil det siden kunde klare sig, ligesom vi heller ikke